

opinió

COVID-19 Consulta aquí què es pot fer i què no a partir del 7 de gener

CRÍTICA TV

El Basté més escandalitzat

El programa 'No pot ser!' de TV3 està fent una evolució interessant

00 3 min. 04/05/2020 21:59

MÒNICA PLANAS CALLOL

Periodista i crítica de televisió

+ Segueix-me

9

Comparteix

Guardat

El programa *No pot ser!* de TV3 està fent una evolució interessant. En la primera temporada mostrava fascinació per les possibilitats de la tecnologia acostant-nos a un món de ciència-ficció. Ara, en aquesta segona temporada, el programa aprofundeix més en les conseqüències i influències d'aquesta tecnologia en tots nosaltres. Per tant, es dilueix aquesta dimensió més futurista per analitzar el present. Si en la primera etapa Jordi Basté quedava encallat en la sorpresa constant per qualsevol possibilitat que ofería un aparell, ara ja tenim el presentador en estat de consternació i paranoia. El sùmmum es va produir aquest diumenge amb l'episodi *Sexe digital*, que se centrava en la relació dels adolescents amb el sexe a través de les tecnologies. Basté no només va actuar com a presentador, sinó que va fer de convidat del seu propi programa expressant-se com a pare atabalat de dues adolescents. L'eix del programa girava al voltant d'una reunió amb altres pares i mares. La trobada la dirigia una educadora sexual. L'arrencada era potent: un muntatge en vídeo de múltiples escenes pornogràfiques com a exemple de les que els nois i noies troben fàcilment a internet, des del seu mòbil. El programa en va mostrar una selecció fugaç i pixelada, però s'entenia perfectament el que hi passava. Es tractava que es veiés el nivell de violència, agressivitat i humiliació envers les dones que suposa avui dia la pornografia. El més divertit era observar la cara d'estupor del grup quan les miraven, Basté inclòs. Si bé la idea de plantejar-ho des del punt de vista dels adults era televisivament efectiva, aquella mena de trobada al voltant de la taula de progenitors escandalitzats tenia un punt naïf. Mares i pares de fills entre els dotze i els disset anys i tothom baixava d'Arbeca: ningú no sabia res, ningú no s'ho imaginava, a ningú li constava cap problemàtica al voltant dels mòbils i la sexualitat amb adolescents i tots experimentaven una mena de revelació instantània que els provocava impaciència per parlar amb els seus fills i filles a causa d'allò que els acabaven d'explicar. El plantejament, contingut i testimonis del programa eren excel·lents, aclaridors i, a més, destil·lava aquesta funció de denúncia i desig d'esperonar el canvi en l'enfoc de l'educació sexual dels més joves. Però potser el papanatisme parental que vam veure era poc representatiu de les suspicàcies i constatacions de molts pares i mares d'adolescents (i personal docent dels instituts). El *No pot ser!* feia bé de reclamar la necessitat d'una educació sexual continuada, diferent, global i més útil per als joves. Tenint en compte que a nivell escolar és tan difícil que això canviï, és estrany i incomprensible que la televisió pública no hagi assumit aquest repte pel seu compte. Potser així mares i pares no tindrien excusa per fer-se els escandalitzats.